

trængende Arbejde baade i Anledning af Kri- gen og hvad dermed har staaet i Forbindelse, og i Anledning af Lovgivningen og Rigsda- gen, er eller har kunnet være med tilstrækkelig No saaledes prøvet, at den hele Skikkelse, hvad Fordeling af Arbejde og Kræfter angaaer, kan siges at have vundet Fasthed og Tiltro som rigtig og under de almindelige Omstændigheder passende og beqvem. Det er muligt og rimel- ligt, at det endnu i dette. Dieblis er for tid- ligt igjennem en almindelig Døftelse at ville søge tilvelebragt en begrundet Dom herom og en for længere Tid glædende Vedtagelse deraf, fordi baade de extraordinaire Arbejder og de uafgjorte Spørgsmaal om Foranstaltninger, der antages at skulle befrie Centralbestyrelsen fra ikke faa smaalige Sager, ere til Hinder. (De siden Lovudkastets Forelæggelse indtraadte Forhold have naturligviis for nogle Ministe- riers Vedkommende medført forøgede Bænkeli- gheder.) Lovudkastet gaaer derfor ud paa, uden at berøre Spørgsmaalet om Organisa- tionen og om Antallet af de ministerielle Embeds- mænd af de forskjellige Grader i det Hele eller Fordelingen i det Enkelte, at opstille for Ho- vedgraderne, med Forbigaaelse af enkelte mere særlige Stillinger, visse Gagertrin, der skulle opnaaes efter den enkelte Embedsmands Tjene- stealder i sin Klasse uden Hensyn til Vacancer eller til noget samlet faststaaende Gages- beløb enten for det Hele eller nogen Afdeling. Dette System, paa hvilket hele Lovudkastet udeluk- kende er bygget, kan nu Udvalget ikke andet end fraraade Folkethinget at gaae ind paa, fordi det indeholder en altfor paafalkende og betæn- kelig Afvigelse fra det eneste naturlige Grund- lag for Lønningsregulering, nemlig, at der fremkommer en bestemt Sum af Vederlag for den hele Tjeneste, der ydes af en vis Række Embedsmænd, og at enhver enkelt faaer den for en vis Plads deri bestemte Andeel, der vo- rer, eftersom han ved Andres Udtræden rykker op enten ligefrem ifølge Tjenestetalder eller ved Batg og Spring. Den Tilfældighed og Ust-

kerhed, for hvilken herved Embedsmændene ud- sættes med Hensyn til Fremrykning, kan man ikke ganske sjerne fra nogen Art af Uvstilling og i denne Sphære kun modarbejde ved, for- saavidt Fremrykning skeer efter Anciennitet, at sammensætte, hvad der med Rimelighed kan sammensættes, i een Anciennitetsrække, hvori Tilfældigheden udjevner sig. Herfra afvige de i andre Lønningslove bevilgede Alderstilla- get ikke, idet de baade tilsammen udgjøre en bestemt Sum, og først ved de Mands Afgang, der have dem, kunne gaae over til Andre. Den nu omhandlede Lov derimod vilde med- føre, at den totale Lønningssum intet Aar var den samme som et andet, idet der hvert Aar blev at tilføie en Række Gagetillæg for de Em- bedsmænd, der i hver Klasse havde naaet den Grændse, der gav Krav derpaa, og derimod at fradrage, hvad der besparedes ved yngre Em- bedsmænds Indtræden istedetfor ældre. En saadan Fluctuation og en saadan Dyrknings- maade, der kan og maa indrømmes for enkelte enestaaende og i ingen Række indordnede Pos- ter, kan for en heel stor Embedsclasse ikke bil- liges, selv om Resultatet i det Hele ikke viste Udfigt til nogen stor Bebyrdelse for Statskas- sen. Hvorledes nu i nærværende Tilfælde Resultatet i Fremtiden vilde stille sig for Stats- kassen, er det ikke muligt med Rimelighed at beregne, da der mangle Data til at fastsætte, hvilken Gjennemsnitstjenestetalder Embedsmændene i hver Klasse vilde have, og hvilken alt- saa Gjennemsnitsgagen, der efter dette System alene beroer paa Individernes særskilte Tjenest- alder, vilde blive. Strax vilde Loven, efter Finansministeriets Døgivende (Anhang B til Rigsdagstidenden Nr. 11, Sp. 157, 158 ff.) medføre en Udgiftsforøgelse af imellem 11,000 og 12,000 Rbd., paa hvilken Størrelse det na- turligviis har Indflydelse, at ingen af de For- mindskelser, som Loven vilde medføre, vilde ind- træde strax, og at derfor ingen saadan har kun- net fradrages.